

Vruchten versus gaven

1 Korinthiers 12:31 – Streeft dan naar de hoogste gaven. En ik wijs u een weg, die nog veel verder omhoog voert...

Van een afstandje kunnen geestelijke gaven enorm opvallen. Grote bedieningen op het gebied van evangelisatie, armoedebestrijding, of pastoraat, kunnen je heel enthousiast maken.

Werken met je geestelijke gaven kan ook enorm inspirerend zijn. Het is toch geweldig, als er mensen tot bekering komen tijdens evangelisatie acties, of als je fantastisch kunt preken waardoor andere gelovigen worden opgebouwd.

Toch zijn geestelijke gaven niet het belangrijkste kenmerk van een christen. De Here Jezus noemt iets anders het belangrijkste kenmerk: "Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander." (Johannes 13:35)

Liefde is de eerste en belangrijkste geestelijke vrucht.

Ook op andere plaatsen maakt Jezus duidelijk, dat alleen geestelijke gaven niet genoeg zijn:

"Aan hun vruchten zult gij hen kennen: men leest toch geen druiven van dorens of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort. (...) Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie doet de wil mijns Vaders, die in de hemelen is. Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Here, Here, hebben wij niet in Uw naam geprofeteerd en in Uw naam boze geesten uitgedreven en in Uw naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij werkers der wetteloosheid." (Mattheus 7:16-23)

De gemeente in Korinthe had ditzelfde probleem; velen daar vonden geestelijke gaven belangrijker en indrukwekkender dan geestelijke vruchten. Paulus corrigeert dit probleem in de eerste brief aan de Korinthiers. In hoofdstuk 12 en 13 maakt hij duidelijk, dat de liefde het allerbelangrijkste is, en ver boven geestelijke gaven uitstijgt.

Problemen die kunnen ontstaan als een christen vooral met zijn geestelijke gaven bezig is, en te weinig met het dragen van geestelijke vrucht:

1. Trots en ijdelheid. Ongemerkt kun je jezelf geweldig gaan vinden vanwege alle resultaten van je geestelijke gaven.
2. Gaven projectie. Je vindt dat alle christenen zouden moeten doen wat jij doet, en bent ervan overtuigd dat er geen excuus voor is als mede christenen dat niet doen.
3. Solo artiest worden. Het komt helaas vaak voor dat christenen met duidelijk zichtbare gaven een eigen bediening gaan opzetten, en zich losmaken van hun plaatselijke gemeente. Daardoor isoleren ze zichzelf, en dat maakt hen vatbaar voor nog meer trots, gavenprojectie, aanvallen van buitenaf en verleiding tot allerlei zonden.
4. Schade aan de bediening, zichzelf en mede christenen door geestelijke onvolwassenheid en niet overwonnen zonden.
5. Hinderen van de effectiviteit van mede christenen, door gebrek aan samenwerking, of door een ontmoedigend/onzeker makend effect te hebben op hen.
6. Vatbaarheid voor verleiding en zonden. Grote, geïsoleerde bedieningen gaan soms ten onder aan bijvoorbeeld overspel, ruzies of financieel wanbeleid.

Hoe voorkom je dit?

1. Blijf altijd onderdeel van een plaatselijke gemeente, die op haar beurt weer onderdeel is van een groter geheel (denominatie of samenwerkingsverband tussen meerdere gemeenten)
2. Zet de ontwikkeling van geestelijke vruchten (liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, trouw, zelfbeheersing enz.) op een hogere prioriteit dan je geestelijke gaven
3. Realiseer je dat je de plaatselijke gemeente nodig hebt om je evenwichtig te ontwikkelen, en dat je broeders en zusters jouw zwakheden en blinde vlekken kunnen zien en helpen overwinnen.
4. Realiseer je dat samenwerking en eenheid in de gemeente voor God een hogere prioriteit hebben dan de uitvoering van jouw geestelijke gaven. Soms moet je gewoon wat langzamer of minder, zodat je samen kunt blijven optrekken.
5. Leer begrijpen, dat de Heer ons allemaal verschillend heeft gemaakt, en dat we allemaal nodig zijn. We hebben elkaar nodig om elkaar aan te vullen. Er zijn allerlei verschillende geestelijke gaven, en we hebben ze allemaal nodig.

Dit allemaal gezegd hebbende, is het belangrijk dat we niet vergeten, dat geestelijke gaven door God gegeven worden tot opbouw van het lichaam van God, en dus nodig en belangrijk zijn.

Vanwege alle problemen die soms ontstaan, kunnen gemeenten een beetje huiverig worden ten opzichte van het onderwerp geestelijke gaven. Maar als de gaven en de vruchten beide ontwikkeld worden in onze gemeenten, krijg je goede, stabiele, en levendige gemeenten. Je zou kunnen zeggen, dat de vruchten gaan over onze relatie met God en elkaar, en de gaven over het werk dat wij voor Hem en met elkaar mogen doen.

Wij mogen streven naar geestelijke gaven, ontdekken welke wij hebben ontvangen, ermee leren werken en ze ontwikkelen. We mogen enthousiast, blij en dankbaar zijn over de geestelijke gaven die God ons schenkt, en elkaars gaven erkennen en bevestigen.

We mogen ruimte geven aan elkaar om ervaring op te doen en te experimenteren, om te leren en te groeien in het gebruik van onze geestelijke gaven.

Dit alles is mogelijk in plaatselijke gemeenten, waar de ontwikkeling van geestelijke vruchten een hoge prioriteit heeft, en de ontwikkeling van de gaven hierin is ingebed.